

JAK RADZIĆ SOBIE ZE ZŁYMI DECYZJAMI?

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 14 grudnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ne 13,23-25; Pwt 7,3-4; 2 Kor 6,14; Ezd 9,1-10,44; 1 Kor 7,10-17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Rzekłem: Boże mój! Wstydzę się i nie ośmielam się nawet podnieść swojego oblicza do ciebie, Boże mój, gdyż nasze winy wyrosły nam ponad głowę, a nasze grzechy dosięgły aż nieba” (Ezd 9,6).

Ezdrasz i Nehemiasz stali się liderami w społeczności izraelskiej, w której mieszane małżeństwa z nie-Izraelitami stały się normą. Obaj przywódcy byli tym zjawiskiem poważnie zaniepokojeni, gdyż pragnęli doprowadzić naród izraelski do ścisłej więzi z Bogiem. Byli świadomi negatywnego wpływu niewierzących i bałwochwalców na Izraelitów, gdyż widzieli skutki takiego wpływu w dziejach wybranego narodu. Kananejskie religie rozprzestrzeniły się w Izraelu, tak iż Baala i Aserę czczono na każdym wzgórzu. Ponadto pogańskie żony wywierały negatywny wpływ na izraelskie rodziny. Już w czasach Jozuego Bileam doradził Moabitom, by wysłali do Izraelitów swoje dziewczęta, aby te skłoniły ich do odwrócenia się od Boga. Niestety, ta taktyka okazała się nad wyraz skuteczna. Małżonkowie nie tylko wpływają na siebie nawzajem, ale także i na swoje dzieci.

Co Ezdrasz i Nehemiasz uczynili z problemem mieszanych małżeństw Izraelitów z nie-Izraelitami? Czy mieli pozwolić, by ta praktyka szerzyła się nadal bez ograniczeń? W tym tygodniu przyjrzymy się, jak ci dwaj przywódcy podeszli do tego problemu.

Przeczytaj Ne 13,23-25. O czym jest mowa w tych wersetach i jak możemy wyjaśnić reakcję Nehemiasza na zaistniałą sytuację?

Ponieważ dzieci z mieszanych małżeństw nie znały języka aramejskiego (używanego przez Izraelitów na wygnaniu) ani języka hebrajskiego, nie mogły zrozumieć nauczania *Pisma Świętego*. Był to prawdziwy problem, gdyż poznanie Bożego objawienia mogło wskutek tego ulegać wypaczeniu, a nawet zanikowi. Uczni w *Pismie* i kapłani objaśniali *Torę* głównie w języku aramejskim, aby ich kazania były zrozumiałe dla ludu. Ponieważ jednak matki w mieszanych rodzinach były narodowości ammonickiej, aszdodyckiej i moabickiej, i to przeważnie one zajmowały się dziećmi, okazywało się, że wiele dzieci nie znało języka ojców. Język, którym mówimy, decyduje o sposobie rozumienia pojęć, gdyż jest związany z określoną kulturą. Nieznajomość biblijnego języka oznaczała utratę szczególnej biblijnej tożsamości. Tak więc dla Nehemiasza było nie do przyjęcia, by rodziny żyjące w Izraelu nie miały żadnej łączności ze Słowem Bożym i żadnego związku z Żywym Bogiem, Panem Hebrajczyków.

Bibliści wskazują, że działania Nehemiasza były przypuszczalnie publicznym zawstydzeniem ludzi, czyli przepisową karą w tamtych czasach. Gdy czytamy, że Nehemiasz ganił ich i przeklinał, nie powinniśmy sądzić, że Nehemiasz używał wulgarnego języka czy poniżał ich, ale raczej przywoływał przekleństwa wymienione w przymierzu. 28. rozdział *Księgi Powtórzonego Prawa* wymienia przekleństwa, które spadną na ludzi łamiących przymierze. Jest wysoce prawdopodobne, że Nehemiasz posłużył się owymi słowami *Biblii*, by uświadomić tym ludziom zły kierunek ich postępowania i konsekwencje ich złych decyzji.

Ponadto, gdy tekst biblijny mówi, że Nehemiasz *niektórych z nich bił* oraz *targał za włosy* (zob. Ne 13,25), nie powinniśmy wyobrażać sobie, że namiestnik wpadł we wściekłość i reagował furią, ale powinniśmy zauważyć, że bicie było wówczas przepisową formą publicznej kary. Tego typu działanie zostało zastosowane tylko wobec niektórych z nich, a zatem przypuszczalnie wobec liderów, którzy spowodowali czy popularyzowali tego rodzaju niewłaściwe postępowanie. Te działania miały służyć jako metoda publicznego upokorzenia. Nehemiasz chciał się upewnić, że lud zrozumie powagę podejmowanych decyzji i ich skutki.

Jak powinniśmy reagować, gdy widzimy wyraźne przejawy złego postępowania w zborze/Kościele?

Przeczytaj Ne 13,26-27. Jak wersety te świadczą o znaczeniu historii biblijnej w uświadamianiu nam niebezpieczeństw schodzenia z właściwej drogi?

Salomon pogrążył się w grzechu wskutek złych wyborów, które podejmował. Można powiedzieć, że Salomon zrujnował sobie życie wskutek nieposłuszeństwa Bożym przykazaniom obowiązującym królów izraelskich: „Niech też nie bierze sobie wiele żon, aby nie odstąpiło jego serce” (Pwt 17,17). Życie Salomona zostało wskazane jako negatywny przykład, gdyż nie tylko poślubił on wiele żon, ale — jak na to zwrócił uwagę Nehemiasz — znaczna część z nich nie oddawała czci prawdziwemu Bogu.

Dlaczego Nehemiasz miał rację, ganiąc naród za zawieranie małżeństw z poganami? Zob. Rdz 6,1-4; 24,3-4; 28,1-2; Pwt 7,3-4; 2 Kor 6,14.

Zakaz zawierania mieszanych małżeństw nie wynikał z szowinizmu, ale z konieczności zapobiegania bałwochwalstwu. W *Biblii* mamy wiele przykładów Izraelitów, którzy poślubili nie-Izraelitów. Mojżesz poślubił Sypporę, Midianitkę. Boaz poślubił Rut, Moabitkę. W biblijnym zakazie mieszanych małżeństw nie chodzi o narodowość, ale o wiązanie się z osobami innej wiary albo niewierzącymi. Problem polegał na tym, że w czasach Ezdrasza i Nehemiasza wielu Izraelitów poślubiło osoby niewierzące w Boga Izraela. Współczesny adwentystyczny teolog Richard M. Davidson napisał: „Plan dotyczący małżeństwa, a wywodzący się z Edenu (...) wymagał uzupełniającej się całości dwojga partnerów w duchowej wierze i innych ważnych wartościach”¹. Pogańskie żony w przedstawionej tutaj historii nie zgodziły się porzucić swoich bałwochwalczych kultów. Tak więc Nehemiasz z pewnością był zasmucony ich wyborami, gdyż świadczyły one o braku poświęcenia się prawdziwemu Bogu.

Biblia podaje sposoby i praktyki, które pozwolą nam utwierdzić się w Bogu i będą chronić nasze szczęście. Jednym z takich sposobów jest nakaz zawierania małżeństwa wyłącznie z osobą dzielącą naszą wiarę, mogącą nam pomagać w prowadzeniu lepszego życia i zachęcającą do poświęcenia się Bogu.

Jakie zasady możemy przyswoić sobie z tej smutnej historii i jak mogą one pomóc nam chronić naszą wiarę i wiarę naszej rodziny?

¹ Richard M. Davidson, *Flame of Yahweh. Sexuality in the Old Testament*, Peabody 2007, s. 316.

Przeczytaj 9. rozdział *Księgi Ezdrasza*. Jak zareagował Ezdrasz, słysząc o mieszanych małżeństwach Izraelitów? W Ezd 9,1 czytamy, że Izraelici *nie stronili* od osób wyznających bałwochwalcze religie. Podobne hebrajskie słowo przetłumaczone tutaj jako *stronić*, jest użyte także w Kpł 10,10; 11,47; Wj 26,33; Rdz 1,4.6-7.14.18. Co użycie tego słowa wskazuje w kwestii małżeństw między wierzącymi a niewierzącymi?

Niektórzy Izraelici sami przyszedli do Ezdrasza i poruszyli kwestię mieszanych małżeństw. Słownictwo, jakim się posłużyli, wymieniając narody dopuszczające się obrzydliwości, świadczyło o tym, że znali oni *Torę*, jako że przytoczona lista została zaczerpnięta wprost z biblijnego sprawozdania. Co jest ciekawe, to naczelnicy przynieśli wieści Ezdraszowi, jako że nawet duchowi przywódcy narodu — kapłani i Lewici — byli winni w tej kwestii.

„Badając przyczyny, które doprowadziły do niewoli babilońskiej, Ezdrasz zrozumiał, że odstępstwo Izraelitów było spowodowane w znacznym stopniu ich wymieszaniem się z poganami. Doszedł do wniosku, że gdyby byli posłuszni Bożemu przykazaniu i zachowywali swoją odrębność od okolicznych narodów, wówczas uniknęliby smutnych i upokarzających przeżyć. Teraz, gdy dowiedział się, że pomimo lekcji z przeszłości ludzie na wysokich stanowiskach ośmielili się przekraczać prawa dane im po to, aby strzegły ich przed odstępstwem, nie posiadał się z oburzenia. Myślał o tym, jak Bóg w swej dobroci pozwolił im wrócić do ojczyzny. Ogarniał go słuszny gniew i rozżalenie z powodu ich niewdzięczności”¹.

Słowo *stronić* zostało użyte w odniesieniu do przeciwieństw, zupełnych skrajności. W swoim oświadczeniu Izraelici uznali, że wiedzieli o Bożym przykazaniu, iż należy się trzymać z daleka od fałszywych religii. Rozumieli, iż nikt nie powinien myśleć, że poślubiając osobę o przeciwnych wierzeniach, ustrzeże się od wpływu tych wierzeń na samego siebie i swoje dzieci. W ten sposób Izraelici zdali sobie sprawę z powagi zaistniałej sytuacji.

Co możemy zrobić, by zachować żywą wiarę w naszych rodzinach, *nawet jeśli podjęliśmy niewłaściwe decyzje w przeszłości?*

¹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. V, s. 344.

Przeczytaj 10. rozdział *Księgi Ezdrasza*. Jak Ezdrasz i inni przywódcy poszli do problemu mieszanych małżeństw?

Całe zgromadzenie postanowiło odesłać żony z obcych narodów. Zdumiewające jest to, że nawet ci, którzy je poślubili, przystali na to, z wyjątkiem czterech mężczyzn wymienionych z imienia w Ezd 10,15. Judejczycy zobowiązali się odesłać swoje małżonki, a realizacja tego planu trwała trzy miesiące. Ostatecznie 111 żydowskich mężczyzn odesłało swoje żony (zob. Ezd 10,18-43). W Ezd 10,44 czytamy, że niektóre z tych mieszanych małżeństw miały już dzieci. Odesłanie matek z dziećmi wydaje się nieracjonalne czy nawet niesprawiedliwe. Jednak musimy pamiętać, że był to wyjątkowy czas, w którym Bóg odbudowywał naród izraelski, a Izraelici na nowo uczyli się łączności z Nim. Aby w pełni podążać za Bogiem, musieli podjąć radykalne decyzje.

Hebrajskie słowa występujące w Ezd 10,11.19, a przetłumaczone jako *odłączyć się* (hebr. *badal*) i *odprawić* (hebr. *jaca*), nie zostały użyte nigdzie indziej w *Piśmie Świętym* w kontekście rozwodu. Ezdrasz z pewnością znał słowa używane w związku z rozwodem, ale celowo ich nie użył. Tak więc jest jasne, iż Ezdrasz nie uważał tych małżeństw za zgodne z prawem, gdy okazało się, że zostały zawarte z pogwałceniem przykazań *Tory*. Mówiąc innymi słowami, małżeństwa te zostały unieważnione, gdyż były sprzeczne z prawem Bożym. To, co zostało dokonane, polegało na zerwaniu nielegalnych związków. Jednak nie otrzymaliśmy informacji o tym, co stało się z żonami i dziećmi i jak to zdarzenie wpłynęło na społeczność żydowską. Zgodnie z ówczesnym zwyczajem byli mężowie musieli zadbać o przeprowadzkę byłych żon z ich dziećmi. Żony zazwyczaj wracały do swoich ojcowskich domów.

Jednak z czasem niektórzy Judejczycy znowu zaczęli poślubiać niewierzące osoby, a być może nawet powrócili do żon, które wcześniej odprawili. Krótkotrwałość tego rozwiązania wynikała z ludzkiej natury i niestałości w poświęceniu się dla Boga. Nawet ci z nas, którzy uważają się za silnych w wierze, muszą przyznać, że zdarza nam się mocno obniżać duchowe loty w naszym poświęceniu się dla Boga, gdy nasza więź z Nim zdaje się zanikać. Niestety, większość ludzi ma poważny problem z oddaniem Bogu pierwszego miejsca w swoim życiu i sercu.

Jakie są twoje doświadczenia związane z okresami *mniejszego poświęcenia się Bogu*? Czego nauczyłeś się z tych przeżyć?

Na podstawie tego, czego dowiadujemy się z *Księgi Ezdrasza* i *Księgi Nehemiasza* na temat mieszanych małżeństw, powinno być dla nas jasne, że Bóg bardzo poważnie traktuje związek małżeński, a więc i my tak powinniśmy traktować tę świętą instytucję. Gdy rozważamy wstąpienie w związek małżeński, powinniśmy gorliwie modlić się w tej sprawie i uwzględnić wolę Boga w procesie wyboru przyszłego współmałżonka. Musimy postanowić, iż żyjąc w związku małżeńskim, pozostaniemy wierni Bożym zasadom, które chronią nas przed wieloma przyczynami smutku i poczucia beznadziejności.

Przeczytaj, co Paweł miał do powiedzenia, gdy chrześcijanie mieli niewierzących współmałżonków. Przestuduj 1 Kor 7,10-17. Jak powinniśmy podchodzić obecnie do małżeństw, które *ciągną nierówne jarzmo*?

Ponieważ nie mamy w *Biblii* jednego zwartego przepisu w kwestii tego, co począć z mieszanymi małżeństwami, byłoby bardzo niemądre postępowanie wbrew intencji tekstu biblijnego i biblijnym zasadom oraz twierdzenie, że odłączenie się od niewierzącego współmałżonka jest jedynym słusznym wyjściem z sytuacji i musi być zalecane we wszystkich przypadkach zgodnie z przesłaniem *Księgi Ezdrasza*. Sytuacja w czasach Ezdrasza i Nehemiasza była wyjątkowa, a radykalne posunięcia, jakie wówczas zastosowano, były zgodne z wolą Bożą (zob. Ezd 10,11), gdyż przyszłość Bożego systemu religijnego i całej społeczności izraelskiej wisała na włosku. Izraelitom groziła utrata tożsamości jako czcicielom prawdziwego Boga.

Wiemy, że w kolonii żydowskich żołnierzy na egipskiej wyspie Elefantynie na Nilu w czasach Ezdrasza i Nehemiasza miejscowi liderzy dopuścili do zawierania małżeństw żydowsko-egipskich i na krótki czas stworzyli mieszaną religię, w której obok Jahwe oddawano cześć egipskiej bogini Anat. W przypadku Żydów w Judei zagrożony był ród Dawida, w którym miał się urodzić Mesjasz. Dlatego to doraźne rozwiązanie musiało być podjęte, by dokonać radykalnej zmiany w społeczności żydowskiej przez unieważnienie związków małżeńskich z niewierzącymi. Z drugiej strony przekaz biblijny podkreśla wysoką wartość, jaką Bóg przypisuje równemu partnerstwu w małżeństwie. Szatan cieszy się, gdy wierzący poślubiają kogoś, kto będzie ich zniechęcał do poświęcenia się Bogu, bo wie, że gdy oboje małżonkowie są przekonani do Bożej prawdy, to będą znacznie silniejsi niż każde z nich z osobna, zwłaszcza gdyby poślubili niewierzące osoby.

Biblia wyraźnie radzi, by nie ryzykować zawarcia małżeństwa, które apostoł Paweł porównuje do „nierównego jarzma” (2 Kor 6,14 BG), ale znajdujemy w niej także dowody Bożej łaskawości wobec tych, którzy popełnili tego rodzaju błąd. Bóg daje moc tym, którzy poślubili niewierzącą osobę, by pozostali Mu wierni, a jednocześnie szanowali współmałżonka. Bóg nie opuszcza nas, gdy podejmujemy wybory niezgodne z Jego wolą. Gdy poprosimy Go o pomoc, udzieli nam jej. Nie znaczy to, że możemy oczekiwać, iż Bóg będzie nas błogosławił mimo naszego nieposłuszeństwa tak samo, jakbyśmy byli Mu posłuszni. Jednak gdy przychodzimy do Niego w potrzebie i pokorze serca, On nas wysłucha. W końcu bez Bożej łaski nie byłoby nadziei dla nikogo z nas, bo wszyscy jesteśmy grzesznikami.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Sprawność w pełnieniu obowiązków wyznaczonych przez Boga stanowi ważny element prawdziwej pobożności. Ludzie powinni wykorzystywać możliwości jako narzędzia pełnienia woli Pańskiej. Sprawne i zdecydowane działanie we właściwym czasie będzie prowadzić do wspaniałych zwycięstw, podczas gdy zwlekanie i zaniedbania wiodą do porażek i przynoszą ujmę Bogu. Jeśli przywódcy w dziele prawdy nie wykazują gorliwości, jeśli są obojętni i niechętni do celowego działania, wówczas wyznawcy Kościoła także będą obojętni, gnuśni i leniwi. Jeśli natomiast przywódcy będą pełni świętego dążenia do służenia Panu i tylko Jemu, wówczas wyznawcy będą zjednoczeni, pełni nadziei i gorliwości.

Słowo Boże pełne jest ostrych kontrastów. Grzech i świętość są ukazane obok siebie, abyśmy widząc je, mogli odrzucić zło i przyjąć świętość. Karty *Pisma Świętego*, na których opisane zostały nienawiść, fałsz i zdrada Sanballata i Tobiasza, zawierają także opis szlachetności, poświęcenia i ofiarności Ezdrasza i Nehemiasza. Możemy naśladować tych pierwszych albo tych drugich — wybór należy do nas. Straszliwe skutki przekraczania Bożych przykazań zostały przedstawione w porównaniu z błogosławieństwami będącymi efektem posłuszeństwa. My sami musimy zdecydować, czy chcemy cierpieć pierwsze, czy doznawać drugich”¹.

PYTANIA DO DISKUSJI

1. Wydaje się jasne, że wielu z tych, którzy pożenili się z pogankami, nie było oddanych Bogu. Zatem Ezdrasz nie pozostawił ich zdanych na siebie, ale starał się napomnieć i skorygować ich postępowanie, mając nadzieję na zmianę. Ale czy zmiana naprawdę nastąpiła? Czy zmieniając swoje postępowanie, doznali również wewnętrznej przemiany? Czy ich poświęcenie się Bogu naprawdę wzrosło? Jakie mamy dowody, iż wielu z nich nie zmieniło się? Czego możemy się nauczyć z ich błędów o tym, jak ważna jest zmiana serca?

2. W jaki sposób możemy pomóc w naszym zborze tym osobom, które mogą się zmagać z problemami wynikającymi z zawarcia niemądrych związków małżeńskich?

3. Choć Boże zasady są wieczne i absolutne, to jednak panujące reguły kulturowe w różnych miejscach znacząco różnią się między sobą. Dlaczego musimy pamiętać o różnicach kulturowych, gdy staramy się w określonych sytuacjach w naszym życiu stosować Boże zasady?

¹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. V, s. 376. Przeczytaj także rozdział *Reformy*, w: tamże, s. 372-377.

DARY 13. SOBOTY — PROJEKT POLSKI

IV kwartał 2019 roku • Zbiórka darów: 28 grudnia • Projekt Diecezji Południowej

Budowy domu modlitwy w Chrzanowie

Chrzanów to 40-tysięczne miasto w zachodniej Małopolsce, które od wieków było wielokulturowe i wielowyznaniowe. Początki ruchu adwentystycznego na Ziemi Chrzanowskiej sięgają końca lat 20. XX wieku. 12 sierpnia 1930 roku chrzest 15 osób, które dołączyły do wcześniej ochrzczonych mieszkańców Balina, pozwolił na powołanie w Balinie zboru adwentystycznego. Początkowo wierni gromadzili się w soboty na nabożeństwach w prywatnych domach, dopóki w roku 1962 nie wybudowano osobnego budynku na prywatnej posesji przy obecnej ul. Wąskiej w Balinie. Budynek ten do dziś służy za dom modlitwy. Przez lata zbor w Balinie rozwijał się liczebnie.

Obecnie miejsce, w którym zgromadza się zbor, nie jest już wystarczające dla jego potrzeb. Z tych przyczyn w 2011 roku zbor podjął decyzję o budowie kościoła w Chrzanowie, który jest miastem powiatowym i znacznym węzłem komunikacyjnym. W 2013 roku rozpoczęto kupowanie nieruchomości pod budowę kościoła w centrum Chrzanowa (w odległości około 400 metrów od rynku miejskiego, na skrzyżowaniu głównych dróg prowadzących z Katowic do Krakowa i z Oświęcimia do Olkusza). Lokalizacja ta, w pobliżu dużych osiedli mieszkaniowych, może bardzo pozytywnie wpływać na działania ewangelizacyjne miejscowego zboru. W kwietniu 2019 roku dokonano zakupu ostatniej niewielkiej działki od miasta Chrzanowa, co złożyło się na teren liczący 2145 m².

Gotowe są już projekt architektoniczny i wystąpienie o pozwolenie na budowę. Mamy nadzieję, że Pan Bóg pozwoli nam rozpocząć prace budowlane w 2020 roku, czyli na jubileusz 90-lecia powstania zboru.

Zapraszamy was do uczestnictwa w tym dziele poprzez złożenie dobrowolnych darów na Bożą chwałę. Za każdy z nich z serca dziękujemy.

Jak złożyć dary?

1. Zebrane dary podczas pierwszej części nabożeństwa zostaną przez skarbnika zboru podzielone po 50% na projekt zagraniczny i polski.
2. Aby dar w całości został przeznaczony na dom modlitwy w Chrzanowie, należy złożyć go w kopercie z dopiskiem: **Chrzanów**.
3. Dar na powyższy projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Diecezji Południowej: **49 1020 2892 0000 5702 0166 5108**, z dopiskiem: **Projekt Chrzanów**.